

BAŞYAZI

Özellikle son yirmi yıllık süreç içerisinde dünyada; ekonomik, siyasal ve kültüre! hemen her alanda son derece hızlı ve derin değişimler söz konusudur. Hem küresel ama aynı zamanda yerel ölçekte de etkili olan bu değişim ve dönüşümlerde teknolojiye hızlı gelişimin, ve bu gelişimin özellikle iletişim ve dağıtım kanallarına getirdiği akışkanlığın rolü yadsınamaz. Bununla beraber, söz konusu değişimin ardındaki gerçek dinamiğin, ulus ötesi sermayenin kendi "küresel program"ını uygulatma ve -son yirmi yılda dünyadaki güç dengelerinde ortaya çıkan yeni durumun da etkisiyle-, dünyaya yeni bir biçim verme hevesi olduğu da açıktır.

Bugün, ulus ötesi sermayenin 20 yıldan beri uygulamaya çalıştığı bu küresel programın gölgesinde tek kutuplu bir dünyada yaşamaktayız. Ancak, küresel programın, özellikle Uluslararası Para Fonu, Dünya Bankası ve Dünya Ticaret Örgütü gibi uluslararası örgütler aracılığıyla egemen kılmaya çalıştığı değerler, 20 yıl sonra gelinen noktada daha da net olarak görülmektedir ki, küresel açlık ve yoksulluğa, eşitsizliklere, savaflara, soykırımlara ve çevresel felaketlere yol açmaktadır. Bu süreçte zengin ülkeler daha da zenginleşmekte, yoksul ülkeler daha da yoksullaşmakta, eşitsizlik ve yoksulluk, ülkelerin ekonomik ve siyasal bağımlılıklarına yol açmakta, ulus devletinin yaşam alanı daralmaktadır.

Ülkemizin bugün yaşadığı krizin kaynağı, ulus ötesi sermayenin amaçlarını gerçekleştirmeye yönelik hazırladığı ve uluslararası finans kuruluşlarının tehditleriyle özellikle az gelişmiş ya da gelişmekte olan ülkelere olduğu gibi ülkemize de dayattığı "tek tip" ekonomik ve sosyal politikalarıdır. Söz konusu "tek tip" politikaları savunan ve uygulayan hükümetler, ülkemizi içinden çıkılmaz açmazlara sürüklemektedirler. Özelleştirme politikaları "küreselleşme" söylemi ile beraber kamuoyuna sunulmakta, kamu mülkiyetinin ülke kalkınmasına en büyük engel olduğu, refah ve çağdaşlığın yalnız

ve yalnız kamuya ait olanın özel ellere verilmesiyle yakalanabileceği yönündeki propaganda, her araç kullanılarak, sürdürülmektedir. Mutluluğun anahtarı, KİT'lerin tasfiye edilmesinde gösterilmektedir.

Bu süreçte, Türkiye, kendisine dayatılan bu politikalar ile, sosyal devlet ilkelerinin gereklerini yerine getirme araçlarından yoksun bırakılmakta, ülkedeki gelir dağılımı iyice bozulmakta ve yoksullaşma artmaktadır. Sosyal güvenlik, sağlık, eğitim gibi en temel haklar sadece parası olanların yararlanabildiği bir anlayışa terk edilmektedir. Diğer tüm alanlar gibi madenciliğimiz de ülkenin gerçeklerine ve gereksinmelerine göre değil, uluslararası sermaye gruplarının çıkarlarına göre yönlendirilmekte, "her şeye karşın özelleştirme" dayatması sürdürülmekte, kamu yararı, ve bilimsel gerçekler göz ardı edilmektedir. Gerek madencilik gerekse enerji sektörlerinde planlama düşüncesi tamamen terk edilmekte, sermayenin rahatça istediğini yapabileceği yasal ve yönetsel koşullar, yangından mal kaçırmaya, hazırlanmaktadır.

Ülkemizin bu süreçten çıkışı, ancak kendi ulusal kaynaklarına dayanan sanayileşme ve yatırım anlayışının yaşama geçirilmesine bağlıdır. Uygulanması gereken ekonomik program, halkın refahını yükseltmeyi, gelir dağılımındaki dengesizlikleri gidermeyi ve rant yerine üretimi arttırmayı amaçlamalı ve gerek siyasi gerek yönetsel yapıdaki yozlaşmanın önüne geçebilmelidir.

Mevcut kamu kesiminde, doğru planlamalar ve akılcı yönetim ile ülke kalkınmasına yönelik harekete geçirilebilecek potansiyel bulunmaktadır. Küçültme, özelleştirme saplantıları ile sosyal devlet ve kalkınma hedeflerinden vazgeçilmektedir. Ekonomi yönetimi, süratle odak noktasına üretim ve istihdamı koyan politikalara yönelmelidir. Akılcı planlama olmaksızın kalkınma hayalleri kurmak saflıktır.

Özelleştirmeler ve işten çıkartmalar derhal durdurulmalıdır. Temelsiz sloganlar peşinde koşarak ülkemizin bağımsızlığı ve kalkınması bakımından

son derece önemli olan madencilik sektöründeki kamu kuruluşlarının satılmasına yönelik politikalar zaman geçirilmeden terk edilmelidir.

Diğer tüm mühendislik alanlarında olduğu gibi maden mühendislerinin de istihdam alanları daraltılmış, aldıkları ücretler erozyona uğramış ve çalışma koşulları daha da bozulmuştur. Özellikle kamu kesiminde çalışan üyelerimizin ekonomik ve sosyal durumları, eğitim düzeyleri ve üstlendikleri sorumluluklar ile bağdaşmayacak şekilde gerilemiştir. Verilen Niyet Mektupları'nda belirlenen ücret politikaları sonucunda, mühendislerin aldıkları ücretler yoksulluk sınırının da altına düşmüştür. Özel sektörde çalışan üyelerimizin durumları da bundan farklı değildir. Üyelerimizin aldıkları ücretler insan onuruna yaraşır bir yaşam sürdürmelerine yetecek seviyeye getirilmelidir. Örgütsüz ve ucuz emeğe dayalı istihdam politikalarından vazgeçilmelidir.

Bir yandan işsiz maden mühendisi sayısı hızla artarken, diğer yandan da 2005 yılında yürürlüğe girecek olan Hizmet Ticareti Genel Anlaşması (GATS) ve AB entegrasyon süreciyle ilişkili olan hizmetlerin serbest dolaşımı gündemdedir. Mühendislik hizmetlerinin serbest dolaşımı, yaratacağı haksız rekabet koşulları göz önüne alındığında, istihdam açısından önemli bir tehdit oluşturmaktadır. Ülkemizde maden mühendisliği hizmetlerinin yabancı tekellere açılması işsiz maden mühendisi sayısını daha da arttıracaktır. Bu çerçevede ülkemizde maden mühendisliği eğitimi gözden geçirilmeli ve eğitimin kalitesinin artırılmasına yönelik çalışmaların süratle yapılması gerekmektedir.

Maden mühendisliği eğitimi veren bölüm sayısı son yıllarda hızla artış göstermiş, bu da bir yandan işsiz maden mühendisi sayısını artırırken diğer yandan maden mühendisliği eğitiminde kalite düşmesine yol açmıştır. Maden Mühendisleri Odası, maden mühendisliği eğitiminin, planlamaya dayalı, çağdaş ve bilimsel gereklere uygun, eşit ve ücretsiz olması gerektiğini savunmaktadır. Eğitim alanında ulusal

politikalar stratejik insan kaynakları planlaması çerçevesinde belirlenmelidir.

Madencilik ve enerji sektörlerinde mutlaka ulusal politika ve buna yönelik planlar belirlenmeli, madencilik üretimine sadece ihracat kalemi olarak bakılmamalıdır. Madenlerimiz, üretimden pazarlanmasına kadar kamu yararını esas alan bir anlayışla ele alınmalı, ulusal ve uluslararası sermayeye yok pahasına teslim edilmemeli, yeni yatırımlarla çağdaş teknolojiye kavuşturulmalıdır. Madencilikğin sanayi sektörleri ile entegrasyonunu sağlayacak kısa ve uzun vadeli planlamalar yapılmalıdır. Bütçeden, madencilik yatırımlarına ayrılan pay artırılmalıdır. Enerji üretiminde ulusal kaynaklarımıza yönelinmeli, bu çerçevede, kömür kaynaklarımızdan daha fazla yararlanılmalı, temiz kömür teknolojilerinin önemi vurgulanmalıdır.

Maden Mühendisleri Odası olarak, geçmiş dönemlerde olduğu gibi önümüzdeki dönemde de; maden mühendislerinin hak ve çıkarlarını korumak ve geliştirmek, mesleki, sosyal ve kültürel gelişmelerini sağlamak ve mesleklerini toplum yararına kullanmalarına yönelik mekanizmaları yaratmak' madencilik politikalarının halkın yararına düzenlenmesi ve uygulanması için öneriler geliştirmek ve bunların uygulanmasına yönelik çalışmak ve uygulamaları denetlemek ve bağımsız ve demokratik bir Türkiye'nin yaratılması yönünde çaba harcamak en temel çalışma alanlarımız arasında yer alacaktır.

Bu çerçevede, önümüzdeki dönemde çalışma anlayışımız, üyelerimiz ile birlikte üretmek, karar almak ve uygulamak olacaktır. Odamızın uzun yıllar içerisinde elde ettiği birikim, kamu yararının sağlanmasına yönelik ve bağımsızlıkçı, demokrat, özgürlükçü, eşitlikçi, barıştan ve, emekten yana bir anlayışla kullanılacaktır.

Saygılarımızla,

Yönetim Kurulu